

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pastorale Missionariorvm

Verjuys, Jean-Baptiste

Antverpiæ, 1682

16. Vtrùm liceat moribundo accipere Eucharistiam ab Excommunicato denunciato.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41565

apparet quòd aliquam saltem habeant cogni-
tionem illius, quod aliquando fieri poterit per
nuntus aut similia signa, quibus multa perci-
piunt quæ ad bonum corporale, & bonos mo-
res conducunt. Similiter ex aliorum imitatio-
ne excitari possunt ad aliquam reverentiam
& devotionem, per hoc quòd videant, quòd
hoc Sacramentum ab aliis adoretur, & reve-
renter tractetur per elevationem manuum,
unctionem pectoris & similia. Et cum non
sint sine usu rationis sicut pueri, sed sæpè acu-
tissimi sint ingenii, facillè sufficientes judicandi
sunt, ut saltem in mortis periculo viaticum ac-
cipiant. Imo aliquando ad satisfaciendum præ-
cepto Ecclesiæ circa Pascha. Quin etiam hæc
signa talia esse possunt ut id sæpius ipsis per-
mittatur ex devotione.

ARTICULUS XVI.

*Utrum liceat moribundo accipere Eu-
charistiam ab Excommunicato
denunciato?*

Aliqua circa hoc dicta sunt supra tract. de
hæreticis; Et sequenti art. aliquid dice-
tur: Utrum cum illis communicare liceat in
spirituali potestate. Quia tamen in locis Mis-
sionis potest occurrere ille casus circa S. Com-
munio-

Q3

municio-

munionem, specialiter aliquid hinc dicendum est.

Respondetur autem affirmativè. Sic tenet Sotus in 4. dist. 13. q. 1. a. 9. Bonacina de Cenf. disp. 2. q. 2. p. 2. §. 4. n. 8. Candidus tom. 3. de Euchar. disp. 2. a. 21. dub. 22. Et alii plurimi.

Prob. 1. Ecclesia cum sit pia mater nemini vult denegare ea quæ ad fidelium salutem aliquo modo sunt necessaria, maximè in mortis articulo; licet igitur S. Eucharistiæ Sacramentum non sit omninò & absolutè moribundis necessarium, tamen est necessarium secundùm quid, ad ingentes & validissimas tentationes in illo extremo conflictu superandas, & ad notabile divinæ gratiæ augmentum, cui post mortem æterna gloria correspondet; non videtur esse intentio tam piæ matris defraudare filios suos hoc tanto bono, si illud non nisi ab Excommunicato, etiam non tolerato, recipere possint; sed sicut ob minores causas permittit ut cum excommunicatis non toleratis communicent, censendum est quòd etiam hoc toleret in illo casu necessitatis.

2. Permittit Ecclesia ob gravem utilitatem temporalem fidelibus communicare cum Excommunicatis, v. g. si non nisi ab ipsis accipere possint necessarium cibum, aut medicinam in gravi infirmitate. Ergo similem judicandum est majori ratione ob necessitatem spiritualem spiritualis cibi, scilicet

et S. Communionis, quæ tunc etiam defer-
 vit pro spirituali medicinâ, quæ est necessitas
 satis gravis in mortis articulo. Tum etiam
 quia sumptio S. Eucharistiæ aliquando per
 accidens confert primam gratiam; Si quis
 ipsam per Sacramentum Pœnitentiæ non ac-
 ceperit; quod sæpè fieri potest in mortis arti-
 culo; ac proinde tunc quodammodo est abso-
 lutè necessaria, non solum per modum cibi
 spiritualis, sed etiam medicinæ.

3. Cap. *Quod in te* de Pœnit. & Remiss.
 Permittitur moribundo accipere viaticum
 tempore interdicti: sed hoc facit interdictum
 in loco, quid excommunicatio in excommu-
 nicato. Imò interdictum potuit positum
 fuisse ob delictum proprium communicati,
 excommunicatio autem ministri est ob deli-
 ctum ipsius ministri. Ergo si hoc liceat tem-
 pore interdicti, etiam licebit in casu quo via-
 ticum accipi non potest, nisi à nominatim ex-
 communicato

Objicies 1. S. Th. 3. p. q. 82. a. 9. absolutè
 negat Sacram Communionem licitè recipi ab
 excommunicato, non excipiendo casum hujus
 articuli. Ergo videtur secundum ipsum non
 esse excipiendum.

2. Ecclesia pro mortis articulo tantum
 permittit ab excommunicato accipere Baptis-
 mum & Pœnitentiam; & quoad Pœniten-
 tiam hoc declarat Conc. Trid. sess. 14. c. 7.
 ut supra ostendimus tract. de Hæreticis a. 9.

Q 4

Unde

362 TRACTATUS VIII.

Unde colligitur hoc extendi non posse ad S. Eucharistiam, alioquin hanc exceptionem etiam expressisset.

3. Præceptum accipiendi viaticum non debet intelligi nisi sub conditione, quod congruè & decenter possit accipi; quâ ratione supra dictum est, non posse Sacerdotem celebrare sine sacris vestibus ut communionem dare possit infirmo in mortis articulo. Sed viaticum non potest congruè & decenter administrari à Sacerdote nominatim excommunicato: Ergo tunc præceptum non obligat.

Ad 1. Resp. Argumentum illud esse merè negativum, ac proinde nihil probare.

Ad 2. Quòd licet viaticum non sit absolute necessarium in illo articulo sicut Baptismus & Pœnitentia, sufficit quòd sit necessarium secundùm quid. Imò aliquando defectu Pœnitentiæ est quasi omnino necessarium, uti dictum est.

Ad 3. Nullam adesse indecentiam quando hoc Ecclesia permittit, uti hîc sustinemus ipsam permittere. Celebrare autem sine vestibus sacris semper est indecens ob irreverentiam tenentem se ex parte tanti Sacrificii.

ARTI.